

A korelnök

Farkas Istvánnál minden nap van látogató. Alig akad olyan órája, amit egyedül töltene. Ha nem otthon, akkor valamelyik hivatalban tárgyal, vagy éppen az utcán állítja meg az egyik ismerőse:

— Pista bácsi, baj van — már mondja is a gondját. A panasz nem talál süket fülekre.

Az eredménynek örül...

Amikor beléptem hozzá, éppen búcsúzott egy férfi. — Viszontlátásra! Nagyon köszönöm. Már két hete rendben vagyunk. Nagyon köszönöm...

— Miért kereste fel? — kérdem, miközben a szobába tessékel.

— Családi ügy. De szerencsésen végződött. Egy tanácsagnak nemcsak a lakás- és járdaépítésben kell segítenie a választóknak, hanem a magánéletük rendezésében is.

Látszik rajta, nem hatja meg a köszönetes. Jóllesik ugyan, hogy a jó hírrel is meglátogatta a nemrég még panaszos férfit, de az eredménynek örül, és nem a hálnak.

Ötvenkét éve a közéletben

— Nem zavarja, hogy nincs egyetlen nyugodt pillanata sem? Még az otthonában is zaklatják?

— Egész életemben „zaklattak”, s én ezt nem érzem háborgatásnak. El sem tudnám képzelni, hogy nyugodalomban éljek. Unalmas lenne minden. Hetven éves vagyok, s 1915 óta dolgozom a munkásszolgálatban. Ötvenkét év alatt megszoktam a közéletben való részvételt. Nyomdásztként „szabadultam” s voltam szakszervezeti elnök, párttitkár, igazoló bizottsági elnök. Mindig ott szerettem dolgozni, ahol segíthettem az embereknek.

— Ezért van nyitva mindig az ajtó. A tanácsági fogadónapra nem mindenki jut el. Sokan jobban szeretik, ha négy szemközti, mások jelenléte nélkül mondhatják el problémáikat. Mindenkiné a saját kis ügye a legfontosabb, s ez érthető is. De nincs is kis és nagy gond között különbség: mind megoldásra vár.

És sorolja, mi mindennel fordultak hozzá, mint az I. kerület 20-as számú városi választókerületének tanács-tagjához.

— Hogyan lett tanács-tag?

— Az unokaöcsém révén...

— Hogyhogy?

— Ő volt ennek a körzetnek a tanács-tagja. Betegkedett, s hogy kíméljük, segítettem neki az ügyek elintézésében. Ő meg elmondta a körzetben: ezt is, azt is én intéztem el. A következő választás idején a lakók engem javasoltak.

Most ismét Farkas István a népfront az I. kerület 20-as számú városi választókerület tanács-tagja.

— Szívesen vállaltam új-ból választóim megbízását. Nekem ez az élet: a gond, s a megoldás után az öröm.

Nem hallgatni — cselekedni

Négy évig a városi tanács ipari állandó bizottságának volt az elnöke. Nem zajlott le nélküle tanácsülés. Mindenről alkotott vélemény, s példák hosszú sorával bizonyítva mutatott a hibákra. Mindig a lakosok érdekeit képviselte, soha nem volt részrehajló.

— Tudja, találkoztam már olyan emberrel, aki azt mondta, hogy a tanácsnak úgyis mindig igaza van. Nem jutott eszébe, hogy ez már nem a tízezrek, hanem a milliók tanácsa, s ha az apparátusban valaki téved, a milliók kijavíthatják tévedését. De ehhez nem hallgatni, hanem cselekedni kell.

A városi tanács alakuló ülésének ő volt a korelnöke. De sem beszédén, sem munkájában nincs nyoma korának. Csak tapasztalatainak, kiegyensúlyozottságának, megfontoltságának, ami egy tanácsagnál különösen hasznos erény.

K. A.

Kátyuk, gödrök, buktatók

Összehangoltabb munkára van szükség a közműjavításoknál

A leghidegebb havas téli napokat kivéve szinte egész esztendőn át látni a város különböző részein út- és járdaépítőket. Hol az eddigi földutat cserélik fel korszerű, szilárd útburkolattal, hol a kőből, bitumenből épült úttesteket, járdákat javítják. A szegediek mégis sokat bosszankodnak, panaszkodnak a sűrű buktatók, bokaficammal fenyegető kátyúk miatt. Ezek a pár négyzetméternyi horpadások, gödrök veszélyességük mellett szűfítják is utcánkat. S ha egyik helyen eltűntetik a kátyúk, gyakran előfordul, hogy messze tőle pár nap múlva újabb keletkezik. Így tűnik, mintha ezeknek a munkáknak nem lenne gazdája, s a kátyúk egyre csak szaporodnának.

Séta a belvárosban

Felsorolni mind lehetetlen. De egy reggeli séta is elegendő ahhoz, hogy — legalább a belvárosi részen — megjelöljük a legszembetűnőbb kátyukat. A Lenin körút elején három egymásután következő buktató veszélyezteti a gépjárművek rugózatát. Ezeket a helyeket az úttest alatti vezeték-hálózat javítása miatt bontották fel az aszfaltot.

A Kálvin téren a templomjárdán éktelenkedik egy gödör. A Tisza Áruháza előtti útszakaszon majdnem feldől a gépkocsi a hepelupák miatt. De ez még mind hagyján a körútnak a Dugonics tértől a Tiszáig terjedő útviszonyaihoz képest. Ezen a részen kockaköves az út, s a kövek sok helyen fellazultak vagy besüppedtek. Ilyen útra mondják azt, hogy „kiszívja az embernek a lelkét”. Az Aradi vértanúk terének a Dóm tér felőli oldalán, s a színpad nézőtere mentén szintén repedezett, kátyús az út.

Már előre féltő, hogy a Somogyi Béla utcában végzett közmű-rekonstrukció után milyen lyukak, gödrök maradnak az úttest helyreállítását követően. Mint az Oskola utcában is, ahol a nem is oly régen készült út felbontották, s a helyreállítás után kátyús maradt Tavaly korszerűsítették a Vörösmarty utca úttestét, ezen még nincs kátyu, de a színház előtti átjárónál minden kis esőt követően bokáig érő víz áll. A Magyar Tanácsköztársaság útján a villamosinál mellett találni feneketlen lyukakat. Ha ezekbe belelép valaki, lába törik. A Kossuth Lajos sugárúton a napokban fejezték be a járdakátyuk javítását, de a vasútlet oldalán, a villamos-

megállón túl már újra fel-törte „valaki” a járdát.

Nem jókedvből bontanak

Elég is ennyi. Mert a város-gazdálkodási vállalat út-építéseinak vezetője több oldalas listát mutat, amelyen a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat, a gázmű, a víz- és csatornamű által megrendelt javítási munkák szerepelnek. Az az igazság, hogy Szeged közismerten elavult közmű-hálózatával mindig baj van. Vagy a vízvezeték keletkezik törés és felszökell a víz, vagy a gázvezeték lyukad ki, s szívárogo a gáz, vagy a villanykábeleket kell az úttest alatt javítani. Ez a munka mindig bontással jár, de elkerülhetetlen. Az említett listán 96 tétel szerepel, ennyi helyen kell rendezhözni az utat vagy a járdát csupán a télen végzett bontások miatt. Közben mindennap újabb és újabb helyeken bontanak, s mindezeket tetézi az utak, járdák természetes kopása, töredezése. A kerületi tanácsok évente több száz ezer forintot fizetnek az ilyen természetes hibák kijavításáért.

Az utak, járdák idei program-szerű javításához március 1-én kezdett hozzá a város-gazdálkodási vállalat. S miközben új utat épít a Hétvezér utcában, új járdát az Óthalom utcában s másutt, március első három hetében húsz helyen összesen 2200 négyzetméter „kátyuzást” végzett, s végül tovább folyamatosan a munkát egyszerre több helyen is. (A színház előtti átjáró szintjé-

nek megemelésére is hamarosan sor kerül.) A munkaterv szerint először a legforgalmasabb belvárosi utakat javítják meg, ezek közül azokat veszik előre, amelyek autóbussz közlekedik.

Szervezettebben is lehetne

Az elmondottak alapján sem lehet felmentést adni a meglévő és a keletkező kátyúk miatt. Mert nagy részük ugyan a szükséges bontásból keletkezik, de az is igaz, hogy a közművállalatok jobb együttműködésével, s a bontások helyreállításának gyorsabb megrendelésével mégiscsak csökkenteni lehetne a buktatók számát. Nem ritka ugyanis, hogy ugyanazon a helyen egymás után bont a víz- és csatornamű is meg a gázmű is, holott ezeket a munkákat össze lehetne hangolni. Az is gyakori, hogy valamelyik közmű javítása után szó nélkül otthagyják a felületesen beszórt gödröt, s később már senki nem vállalja a következményeket.

A kerületi tanácsok építési csoportjainak rendszeresebb ellenőrzése is segítené a helyzetet, hiszen bárhol végzik a hálózatjavítást, az úttest vagy a járda alatt, azt a kommunális ör megjelö-zhetné és hatósági jogkörben sürgethetné a helyreállítást. S nem felesleges talán arra sem felhívni a figyelmet, hogy az újonnan választott tanács-tagok, mint választókerületük gazdái, tartsák számon, hol, mikor javították a föld alatti hálózatot, s a bontás helyét rendbe tették-e.

Kondorosi János

Tavaszi irodalmi ünnepek

Szegeden több irodalmi emlékműsort rendeznek áprilisban. Április 7-én, Juhász Gyula halálának 30. évfordulójára rendez műsort a Szeged városi tanács művelődésügyi osztálya és a Juhász Gyula Művelődési Otthon. Bevezető előadást Illyés Gyula Kossuth-díjas költő tart. A műsorban közreműködnek: Demjen Gyöngyvér, Kovács János, Mentés József, Szabó Kálmán, a Szegedi Nemzeti Színház művészei, a színház kamarakórusa és a Szakszervezetek Általános Munkaközösa dr. Mihálka György vezényletével. Az ünnepségre egy 20 oldalas emlékfűzet is megjelenik.

Április 8-án Illyés Gyulát látjuk vendégül. A Kossuth-díjas költő délelőtt megtekinti darabjait, a Tüvézőknek próbáját az Egyetem Színpadon. Este tíz óra felé irodalmi műsor lesz az egyetem Aulájában. Bevezető előadást dr. Madácsy László egyetemi docens tart, közreműködnek: Kovács János és az Egyetemi Színpad tagjai.

A költészet napja alkalmával, április 11-én Benjámin László, Csanádi Imre, Raab Zsuzsa, Weöres Sándor, Károlyi Amy és Papp Lajos vesz részt a Szép versek címmel rendezett ünnepi műsorban a November 7. Művelődési Otthonban. Itt Fazekas István, a városi tanács művelődésügyi osztályának munkatársa tart előadást a műsorban Falvy Klára, Högye Zsuzsa, Kovács János és Szabó Kálmán szerepel.

Szintén áprilisban, 24-én tartják a Tiszatáj 20 éves évfordulójának ünnepi műsorát a Tisza Szállóban. Darvas József tartja a bevezető előadást. A műsorban fővárosi és szegedi művészek lépnek fel.

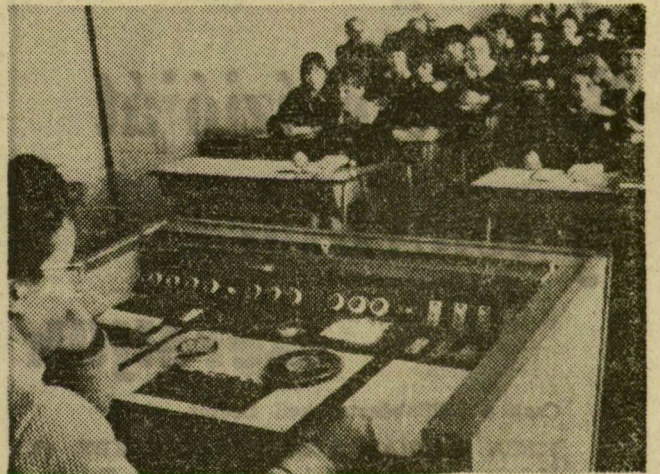
„Kozmikus óra” a Tömörkényi gimnáziumban

Vajon mi mindenre lehet használni, miként lehet az iskolai munka szolgálatába fogni egy elmés találmányt, a budapesti elektrotechnikus, Fűrjes József házi készítésű, az országban egyedülálló, okos oktatógépet? Erre kerestek választ, kuttattak megfűtést az elismerő csodálkozástól kismúló tekintetek néhány percet a „kozmosz óra” után.

A Tömörkényi gimnázium vendégei, a város kulturális életének munkásai olyan tanítási órára kaptak meghívást, ahol kátogott a keverőasztal, szólt a magneton, s mozinak beillő „szélesvásznú” képernyőn sorakoztak az ábrák, matematikai képletek: a tananyag.

Az óra hagyományos része mindössze annyi, hogy jelent a hetes, a tanár pedig üdvözlő az osztályt, és óra végén röviden összefoglalja, feladja a leckét. Ami közben történik, minden beprogramozott, gépesített, teljesen automatizált.

Valahogy így: Kapcsolás a keverőasztalon, megszólal a magneton: „Ma a szögfüggvények általánosítását ismételjük, közelebbről a sinus szögfüggvényt”. Megjelennek a számok, ábrák a képernyőn. A tanulók feszülten figyelnek. Aztán jön az első kérdés: „Nézzük, mit jegyeztek meg eddig. Mennyi a sinus 27°-a”. S míg a padokban élénk számolás kezdődik, a filmre BDPT betűkkel jelezve a válasz négy variánsa kerül. Közülük csak egy jó megoldás van, amit a tanulóknak kell meghatározni, majd megnyomni padjában azt a gombot, amelyik szerinte a helyes feleletet mutatja a képen. Hogy miért éppen ezek a betűk szerepelnek a gombokon? Mert nehéz sügni őket, könnyen elérhető mássalhangzók.

(Somogyiné felv.)

Ami csak a tanár lát a gépből: vezérlőasztal

A vezérlőasztalon — csak a tanár látja — apró lámpák gyúlnak ki, az ülésrendnek megfelelően sorakoztatva. Ha helytelen a válasz, ott a megfelelő égő sötét marad, s a pedagógus azonnal kontrollálhatja, honnan jött rossz felelet. Sőt, a kérdések összességére közzétett válaszokat sem kell a tanárnak egybegyűjteni, a keverőasztalon tekerics rögzíti.

Alig telt el néhány perc a kicsöngetés után, a tanulók szünetre vonultak, s máris sorjázta a vendégek kérdései. Micsoda energia lehetett az órát előkészíteni, a programot felvenni? Leterhelhető-e ennyire a figyelem? Hol, miként, hogyan és mikor lehet legcélszerűbben alkalmazni? A „drága” MAGNOKORR — mert így hívják a 70 ezer forint értékű gépet — és tanár gazdái készséggel állták a próbát.

Láng Józsefné elmondta, közel 100 órába került, míg leírta, rajzolta, mikrofonba közvetítette 41 perces anya-

gát, de ha megfelelő gyakorlatot szereznek, 10—20 óra is elegendő. Az anyag viszont örök, bárhol, bár-mikor használható, hosszú évek múltán is, vagy éppen érettségizők felkészítésére. Az igazgató, Diós József pedig korlátlan lehetőségeit eszeltte: a program leállítható, előre-hátra vihető aszerint, ki mit nem értett. Már történelemhez és nyelvtan órához is csináltak hasonlót. Bizonyos, egyetlen órán 20—25 perces gépi programnál többet értelmeltlen tervezni; fárasztó. Meg aztán a hagyományos módszerekkel történő kombinálása nélkülözhetetlen, pótolhatatlan, a pedagógus magyarázata, percenkénti aktív segítsége. És tantárgya válogatja, mikor szerencsés, mikor gátló hatású.

Egyszóval: kísérlet még. Pezseg a vita, ágaskodnak a vélemények. Annyi azonban biztos, a gépek betörték az iskolába, megindult a tanítás „csendes forradalma”.

Nikolányi István

GYORSPOSTA ● GYORSPOSTA GYORSPOSTA ● GYORSPOSTA

Nem tud bemenni a lakásába

Pinczés Zoltán Szeged, Mérei utca 7 szám alatti lakos leveleiben a Patyolat Vállalatra panaszkodik. A vállalat a lakóépülettel és az udvari részzel határos üzemi épület falának megerősítésére aládúcoltatta. A gerendák Pinczés Zoltán lakóépülete előtt, az udvaron állnak, s akadályozzák a lakásba való ki- és bejárást. A dúcoló gerendák végei úgy nyúlnak be a udvari területre, hogy a téglajárda használatát lehetetlenné teszik.

Pinczés Zoltán panaszával először a vállalat igazgatójához, majd a felügyeletet gyakorló városi tanács ipari osztályához fordult, de ez ideig eredménytelenül.

A betegsége miatt távollévő igazgató helyett a Patyolat üzemvezetője tett ígéretet érdeklődésünkre, hogy Pinczés Zoltán udvarán a közlekedést gátító körülményeket napokon belül megszüntetik.

Ki csináltassa meg a kocsi-bejárót?

Wolf Péter, Szeged, Rákóczi utca 16. szám alatti lakos panaszlevelét írt szerkesztőségünknek, amiatt, hogy háza előtt a régi gyalogjárda felbontották, újat fektetnek le, viszont nem állítják helyre a már korábban meglévő kocsi-bejárót. Saját költségén viszont annak megépítéséhez kaphat engedélyt.

Panaszával felkerestük a III. kerületi tanács építési és közlekedési csoportját. Gladić József csoportvezető válaszolta, hogy új gyalogjárda építéskor, korszerűsítéskor — a KPM-nek egy rendelet szerinti — az állam költségén nem lehet kiképezni kocsi-bejárót. Azt meg kell térítenie az illető ház tulajdonosának, legyen az magán- vagy állami kezelésű ház. Ez

a rendelkezés már tavaly is érvényben volt.

Kérdés viszont, hogy erről a rendelkezésről tudott-e a panaszos? Ha nem, akkor a gyalogjárda korszerűsítése előtt a III. kerületi tanács illetékes csoportjának tudatnia kellett volna, és azt is, hogy négyzetméterenként mennyit kell fizetnie ahhoz, hogy kiképezzék az új kocsi-bejárót? Ezt meg is teszik ugyanabban az utcában egy másik háznál. Wolf Péter olvasónk viszont hangsúlyozta: náluk a III. kerületi tanács illetékes csoportjának képviselője nem járt, tehát nem is tudhatnak semmit, hogy mit kell tenniük, hogy ismét legyen kocsi-bejárójuk.